

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.348/2011/7. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla a dr. Berta Csaba (címe) ügyvéd által képviselt felperes neve (címe) felperesnek, a személyesen eljár alperes neve (címe) alperessel szemben - akinek a pernyertessége érdekében a dr. H. Á. jogi előadó által képviselt Generali-Providencia Biztosító Zrt. (címe) beavatkozott - személyhez fűződő jog megsértése miatt indított perében a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 11.P.20.632/2010/20. számú ítélete ellen a felperes részéről 21. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy térítse meg az államnak - az illetékes állami adóhatóság felhívására az abban megjelölt módon és határidőn belül - 120 000 (százhuszezer) Ft fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A Szolnoki Munkaügyi Bíróság az 1.M.22/2009/15. számú ítéletében - amelyet a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság a 4.Mf.21.192/2009/4. számú ítéletével helybenhagyott - megállapította, hogy a felperes **Ny. K.** munkavállaló munkaviszonyát jogellenesen szüntette meg, ezért azt az ítélet jogerőre emelkedésének napjáig helyreállította és kötelezte a felperest 1 407 955 Ft munkabér és perköltség megfizetésére. A felperes a jogerős ítélettel szemben felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, amelyben a végrehajtás felfüggesztését is kérte. A Legfelsőbb Bíróság ez utóbbi kérelmet elutasította, melyről a felperes 2010. március hó 3. napján értesült.

A felperes a fizetési kötelezettségének annak ellenére nem tett eleget, hogy a teljesítési határidő 2010. január hó 5. napján lejárt, ezért **Ny. K.** kérelmére a Szolnoki Munkaügyi Bíróság 2010. január hó 26. napján végrehajtási lapot bocsátott ki, ennek alapján pedig az alperes, mint önálló bírósági végrehajtó a 267.V.93/2010. szám alatt a végrehajtási eljárást megindította. 2010. február hó 2. napján lefoglalta a felperes tulajdonában álló 5 darab gépjárművet, felhívta az okmányirodát azok forgalomból történő kivonására és megkereste a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróságot, mint Cégbíróságot a felperes ellen megindított végrehajtás tényének a bejegyzése iránt, amire két nappal később sor is került. Az alperes a végrehajtási lapot a foglalási jegyzőkönyvvel együtt megküldte a felperesnek, amit a felperes 2010. február hó 3. napján vett át, s még aznap megfizetett a tartozásából összesen 633 008 Ft-ot. Az alperes a felperes képviselőjét 2010. február hó 10. napján tájékoztatta arról, hogy a felperesnek a fennmaradt tartozása 775 405 Ft.

Az okmányiroda 2010. február hó 23. napján a lefoglalt gépjárműveket a közúti forgalomból kivonta, amely határozatok végrehajtásának a megszüntetését és a járművek forgalomból történő kivonásának felfüggesztését kérte a felperes, valamint végrehajtási kifogást terjesztett elő. Ezt a Karcagi Városi Bíróság a 2010. március hó 22. napján jogerőre emelkedett 1103-5.Vh-148/2010/2. szám alatt meghozott végzésével alaposnak találta, mert a gépjárművek foglalására még azt megelőzően került sor, hogy a végrehajtható okiratot a felperesnek kézbesítették volna, ezért nem volt lehetősége az önkéntes teljesítésre. Az okmányiroda 2010. június hó 1. napján a gépjárművek lefoglalása iránti eljárást megszüntette.

A felperes és **Ny. K.** a Karcagi Városi Bíróság előtt 2.P.20.157/2010. szám alatt folyamatban volt perben 2010. május hó 4. napján a bíróság által jóváhagyott egyezséget kötött, amelyben az alperes előtt folyamatban volt végrehajtási eljárást megszüntetéséről állapodtak meg, valamint a felperes kötelezettséget vállalt arra, hogy 17 048 Ft végrehajtási költséget az alperesnek megfizet. Az alperes 2010. május hó 19. napján a díjjegyzéket kiállította és **Ny. K.**-t a végrehajtási eljárás befejezéséről értesítette.

A felperes a **N.Sz..M. E.P.** kötött szerződés alapján a tulajdonában lévő 5 darab gépjárművel betegek szállítását végezte, az orvosi ügyeletet szolgálta ki és oxigént szállított. A 2010. február hó 2. napján történt foglalást követően a gépjárművek továbbra is üzemeltek, azoknak a forgalomból történő tényleges kivonására nem került sor, a felperes a vállalt szolgáltatást megszakítás nélkül nyújtotta.

M. A. T. "K-on"n motorkerékpár és kerékpár szaküzletet, illetőleg szervizt működtet, melyben **D. J. G.** alkalmazottként dolgozik. **M. A. T.** a felperes ügyvezetőjének, **B. I-nek** régi jó ismerőse. **Ny. K.** a gépjárművek lefoglalását követően a kerékpárszaküzletben kerékpárt vásárolt, ahol **D. J. G.**-nek elmondta, hogy a felperesnél dolgozott, a munkaviszonyát jogszerűtlenül szüntették meg, pereskedtek egymással és a végrehajtó a felperes gépjárműveit lefoglalta. A beszélgetést **D. J. G.** elmondta **M. A. T.**-nak, aki minderről **B. I-t** tájékoztatta, már csak azért is, mivel az édesanyját is a felperes szállította szükség szerint. **B. I. M. A. T.**-t azzal nyugtatta meg, hogy a cége nem fog tönkremenni.

A felperes könyvelését az **"X" Kft.** végzi, melynek alkalmazott könyvelője **I.O.** A felperes minőségbiztosítását 2008. évben a **Y Kft.** elvégezte, a felperes az ISO 9001 tanúsítást megkapta. 2010. február hónap vége felé a szakértői iroda dolgozója **I.O-val** telefonon beszélt, mely során a felperessel szembeni végrehajtási eljárás bejegyzését tartalmazó cégkivonat miatt érdeklődött, hogy a cég létezik-e még, és a minőségbiztosítás megerősítéséhez a felülvizsgálatot el kell-e végezniük. A szakértői irodát mind **I.O.**, mind **B. I.** megnyugtatta, hogy a cég működik, így március végén a szükséges felülvizsgálatot el is végezték.

V. I. L., a felperes gépjárművezetője 2010. év tavaszán a szállított betegektől értesült a felperessel szemben megindított eljárásról, ezért megkérdezte **B. I-t**, hogy a szóbeszéd mögött mi húzódik meg. **B. I.** közölte vele, hogy a cég ellen jogtalan eljárás folyik, de a cég nem lesz felszámolva, s kérte, hogy erről a betegeket nyugtassa meg. Ez a tájékoztatás a betegek körében rövid időn belül körbejárt és mindenki megnyugodott. **V. I. L.** néhány olyan személyre visszaemlékezett, akiket időszakos ellenőrzésre nem a felperesi cég járművei szállították, illetve volt olyan személy, aki saját járművével szállította magát, később azonban visszatért a felpereshez, miután látta, hogy a felperesi cég rendben működik.

A felperes a keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette a felperesnek a jóhírnévhez és a tevékenység zavartalan gyakorlásához fűződő személyiségi jogát. Kérte továbbá az alperest 2 000 000 Ft nem vagyoni kártérítés és késedelmi kamata megfizetésére kötelezni, mert az alperes a gépjárművei jogtalan lefoglalásával jelentős mértékben akadályozta őt a munkavégzésben, veszélyeztette a megye egészségügyi ellátását, a felperes munkavállalóinak alkalmazását, a felperes működési engedélyét, ezzel megsértve a jóhírnevét és a foglalkozásának zavartalan gyakorlásához fűződő személyes jogát.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, mert a gépjárműveket a hatóság nem vonta ki a forgalomból, azokat a felperes zavartalanul használhatta, továbbá azok foglalása során a felperesre vonatkozóan sértő, valótlan tény nem állított, nem híresztelt, való tény hamis színben nem tüntetett fel. A perbe az alperes felelősségbiztosítója beavatkozott és szintén a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság a 20. sorszám alatt meghozott ítéletében a felperes keresetét elutasította.

Határozatának indokolása szerint az alperes terhére a jóhírnév megsértése nem volt megállapítható. A foglalási jegyzőkönyv megsemmisítése önmagában nem vagyoni károkozást nem eredményezett, mivel a lefoglalt járművek forgalomból történő kivonására ténylegesen nem került sor, hanem azokat a felperes zavartalanul tovább üzemeltette. A foglalásról az alperes a felperest hivatalosan értesítette, részéről elhangzott sértő, valótlan tényállítást, híresztelést, illetve való tény hamis színben való feltüntetését a felperes nem bizonyította. **B. I.** a foglalásról tudomást szerző **M. A. T.t**, **V. I. L.t**, **I.O-t** és a szakértői irodát is megnyugtatta afelől, hogy a felperes nem fog tönkre menni, ezért ezzel összefüggő aggály senkiben nem erősödött meg.

Mivel az alperes a megsemmisített foglalással okozati összefüggésbe hozható bizonyított nem vagyoni kárt a felperesnek nem okozott és nem állapítható meg terhére a személyhez fűződő jog megsértése sem, ezért az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. A felperes az eljárás illetékfeljegyzési jogos volta ellenére a kereseti illetéket lerőta, ezért arról nem kellett külön rendelkezni, hanem azt a pervesztessége miatt maga viseli. Az alperesnek és a beavatkozónak költsége nem merült fel, így erről szintén nem kellett rendelkezni.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az ítélet megváltoztatásával a foglalkozásának zavartalan gyakorlásához fűződő személyes joga megsértésének megállapítását és az alperes nem vagyoni kárának megtérítésére kötelezését, vagylagosan pedig az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését kérte az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára való utasítása mellett. Változatlanul arra hivatkozott, hogy az alperes eljárását a Karcagi Városi Bíróság jogsértőnek találta, amely magatartás sértette a jóhírnevét és a foglalkozás szabad gyakorlásának jogát. Hangsúlyozta, hogy kész lett volna az önkéntes teljesítésre, mindössze a Legfelsőbb Bíróság döntésére várt, amelyet megelőzően már meg is kezdte a teljesítést. A gépjárműveket csak azért nem vonták ki ténylegesen a forgalomból, mert ő az erre vonatkozó döntés felfüggesztését kérte, amely nélkül a rendszámtáblákat minden bizonnyal leszerelték volna. Az alperes a magatartásával veszélyeztette a felperes tevékenységét, s mivel kárt okozott, a magatartása eleve jogellenesnek minősült. **Ny. K.** a tanúvallomásával ellentétben beszélt a foglalásról, és annak híre gyorsan elterjedt abban a kisvárosban, ahol a felperes működik. Amennyiben az ISO minősítést nem kapta volna meg a felperes, akkor ennek már anyagi kihatása is lett volna. A foglalkozás miatt sérült a felperes nehezen felépített jóhírneve, amire nem került volna sor, ha őt az alperes előbb felszólítja a teljesítésre. Az alperes rendszeres követelése és a vele való kommunikáció hiánya a felperes zaklatásának minősült. Hangsúlyozta, hogy ő nem azt állította, miszerint az alperes valótlán tény híresztelt, hanem azt, hogy az alperes jogellenes intézkedései miatt lehetetlenült el majdnem a tevékenysége. Az első fokú ítéletben írtaktól eltérően 2010. február hó 10. és március hó 2. napjai között összesen 1 335 849 Ft-ot teljesített, ezért csupán 72 106 Ft tartozása maradt fenn, amit 2010. április hó 3. napján fizetett meg. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a kérelme ellenére nem hallgatta ki tanúként **V.F.Gy.-t** az ISO tanúsítvánnyal összefüggésben, valamint **H. I-t**, akit a felperes szállított betegként, továbbá azt is sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem vizsgálta az életszerűséget.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte; a beavatkozó fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

Az ítélet tábla a fellebbezést alaptalannak találta a következők szerint:

Az elsőfokú bíróság ítéletének tényállási része annyiban szorul pontosításra - amely kizárólag a 2 000 000 Ft nem vagyoni kártérítés megfizetésére irányuló igényt jelölte meg a felperes kereseti kérelmeként -, hogy a 6. sorszám alatt előterjesztett irat tartalma szerint a felperes a jóhírnévhez, valamint a foglalkozásának zavartalan gyakorlásához fűződő személyes joga megsértésének a megállapítását is kérte, amely kereseti kérelem az

Ítélet indokolásából kitűnően elbírálásra került. Ezen pontosítás mellett az elsőfokú bíróság a tényállást a szükséges mértékben felderítette, és az abból levont jogi következtetéseivel is egyetértett az ítéletábrla.

Lényeges körülménynek minősült, hogy a felperes részéről elmaradt az önkéntes jogkövető magatartás, amikor a munkaügyi bíróság jogerős ítéletén alapuló fizetési kötelezettségének a nyitva álló teljesítési határidőn belül nem tett eleget. Ennek következménye volt a jelen per alapját képező végrehajtási eljárás megindítása, és ugyan az kétségtelen, hogy részére az alperes a végrehajtási lappal együtt küldte meg a foglalási jegyzőkönyvet, mégis két hónap elteltével - 2009. április hó 3. napján - fizette meg maradéktalanul a tartozását annak ellenére is, hogy a Legfelsőbb Bíróságnak a teljesítés elmaradásának okaként hivatkozott végzéséről már egy hónappal korábban tudomást szerzett.

Kétségtelen az is, hogy az alperes foglalása következtében került sor a gépjárművek forgalomból történő kivonásának elrendelésére, amivel összefüggésben megjegyzendő, miszerint az erről szóló határozatban - ellentétben a felperes fellebbezési érvelésével - nem a foglalási jegyzőkönyv szolgálalkú átemelésének a következménye az adótartozásra történt hivatkozás, illet ugyanis a foglalási jegyzőkönyv nem tartalmazott, ellenkezőleg, az helyesen tüntette fel a tartozás jogcímét. Ennek megfelelően az okmányiroda határozatának a tartalmáért az alperes nem volt felelősségre vonható, már csak azért sem, mert a felperes a fellebbezési eljárásban a jóhírnévhez fűződő személyiségi joga megsértésének a megállapítását már nem is kérte, márpedig egy nem létező adótartozásra való utalás ez utóbbit sérthette volna. Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az alperes a jóhírnév megsértésére alkalmas magatartást nem tanúsított, nevezetesen valótlan tényt nem állított, nem híresztelt, ahogy való tényt sem tüntetett fel hamis színben, s mivel a felperes a fellebbezésében a jóhírnév sérelmének megállapítására már nem tartott igényt, ezzel a kérdéssel a továbbiakban az ítéletábrla sem foglalkozott.

Miként az elsőfokú bíróság is helytállóan rámutatott, a felperes a fogamatba nem ment foglalás következtében a tevékenységét folyamatosan végezte, ezért nem volt megállapítható a foglalkozásának zavartalan gyakorlásához fűződő személyes jog sérelme. A fellebbezésben hivatkozott BDT 2002/586. szám alatti eseti döntésben kifejtett álláspont sem eredményezhette ettől eltérő következtetés levonását, mert az a perbelitől merőben eltérő, s ezért összehasonlításra nem alkalmas tényállás (egy gyógyszerár vízellátásának megszüntetése) alapján megfogalmazott jogi álláspontot tartalmazott.

A leírtak miatt az ítéletábrla az elsőfokú bíróság ítéletét lényegében annak helyes indokainál fogva (Pp. 254. §-ának (3) bekezdése), s csupán a fellebbezés által megkövetelt kiegészítéssel hagyta helyben a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján.

A felperes a fellebbezési eljárásban is pervesztes lett, ám sem az alperesnek, sem a beavatkozónak költsége nem merült fel, ezért ennek kérdésében rendelkezni nem kellett. A per tárgyi illeték-feljegyzési jogos volta miatt (az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 62. §-a (1) bekezdésének f) pontja) le nem rótt fellebbezési eljárási illeték megtérítésére a pervesztes felperes az Itv. 74. §-ának (3) bekezdése értelmében irányadó,

a költségmentesség bírósági eljárásban való alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 13. §-ának (2) bekezdése alapján köteles.

Debrecen, 2011. október hó 13. napján

dr. Csikiné dr. Gyuranecz Márta sk. a tanács elnöke, dr. Bakó Pál sk. előadó bíró, dr. Riczu András sk. bíró

A kiadmány hitelével:

tisztviselő